

Boganmeldelse – Improvisation

Anmeldt af **Hilde Skrudland**

Kandidat i musikterapi, ansat i Århus Amt ved Vesterbakkeskolen samt Småbørnscentret, afd. Nord.

Wigram, Tony (2004) Improvisation. Methods and Techniques for Music Therapy Clinicians, Educators and Students. Med forord af professor Kenneth Bruscia, Temple Universitetet, Philadelphia. London og New York: Jessica Kingsley Publishers. 237 sider + CD med musikseksempler.

Tony Wigram, som er professor ved musikerapistudiet på Aalborg Universitet, har med denne bog sat fokus på metoder og teknikker i musikterapeutisk improvisation. Selv har Wigram lang erfaring med såvel klinisk arbejde som musikterapeut, forskning i musikterapi og undervisning i faget klinisk improvisation.

Wigram starter i introduktionen og kap. 2. med at belyse og definere improvisationsbegrebet, som grundlag for læserens forståelse for improvisation som værende både en musikalsk teknik, men samtidigt også en terapeutisk metode.

De følgende kapitler er da også delvist delt op i gennemgange af musikalske teknikker i forhold til forskellige terapeutiske metoder. Wigram har udviklet egne definitioner på flere af de forskellige teknikker og metoder, men belyser disse med henvisning til musikterapi-teori, hvor især musikterapi-pionerer som Juliette Alvin, Paul Nordoff & Clive Robbins samt Kenneth Bruscia bliver diskuteret.

De forskellige muligheder i valg af improvisationsteknik, f.eks. en node, flere noder, puls og ikkepuls, akkordspil, melodi, musikalske rammer, tematisk improvisation, overgangsteknikker er belyst dels i for-

hold til hvordan de kan udføres, suppleret med fyldige kommentarer knyttet til hvornår de kan være brugbare i en klinisk situation.

I forhold til valg af terapeutiske metoder i improvisationen bliver forskellige metoder gennemgået, tilføjet Wigrams definitioner. Eksempelvis at spejle, matche, grounde, akkompagnere, også her med eksempler på hvornår de forskellige metoder kan bruges i den kliniske praksis.

Det er gennemgående for bogen, at der er nodeeksempler på mange af de forskellige improvisationsmuligheder, ligesom der er mange lytteeksempler på den medfølgende CD med Wigram selv i rollen som pianist og musiker - på visse eksempler med en "klient".

Bogen indeholder også et kapitel om gruppeimprovisation og afsluttes med et kapitel om analyse af improviseret musik, hvor Wigram blandt andet gennemgår den australske musikterapeut og forsker Denise Grockes model for musikanalyse og Kenneth Bruscias IAP-model.

Jeg har svært ved at lægge bånd på min begejstring for denne bog! Endelig er der en bog hvor selve håndværket i improvisation beskrives! Jeg kan slå op i den og lære grundprincipper for en walking bass, få idéer til overgangsteknikker i musikken, blive mindet om at en enkelt eller to noder kan varieres på mange forskellige måder, og samtidigt sætte de musikalske elementer ind i valg af terapeutiske metoder, hvor jeg bliver mindet om at spejle og matche ikke er

det samme, hverken i musikken eller i relationen til klienten.

Bogen har en fornem a-z opbygning, så det er muligt at øve sig ved et klaver og langsomt udbygge sin kunnen efterhånden som det bliver mere avanceret. Jeg skriver klaver, for selv om bogen kan bruges i forhold til improvisation på forskellige instrumenter, er der ingen tvivl om at den egner sig bedst til brug af klaver i improvisationen.

Jeg har selv modtaget undervisning i klinisk klaver af Tony Wigram, og bogen er en genopfriskning af den undervisning, som jeg har haft rigtigt meget glæde af i mit arbejde som musikterapeut. Men bogens systematiske opbygning giver mulighed for alle at lære af Wigrams fornemt udviklede improvisationspædagogik.

